



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Рев2 738/2021  
08.04.2021. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против туженог А.Д. за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“, са седиштем у Београду, ради исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2921/20 од 27.11.2020. године, у седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

## ПРЕСУДУ

**ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2921/20 од 27.11.2020. године, тако што се **ОДБИЈА** жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Вршцу П1 115/20 (П1 161/18) од 25.02.2020. године.

**ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени да тужиоцу исплати трошкове ревизијског поступка у износу од 102.321,15 динара.

## Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П1 115/20 (П1 161/18) од 25.02.2020. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћених накнада за исхрану у току рада у периоду од 01.09.2015. године до 28.02.2018. године, исплати укупан износ од 310.721,00 динара у појединачно опредељеним месечним износима у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име регреса за коришћење годишњег одмора у периоду од 01.09.2015. године до 28.02.2018. године, исплати укупан износ од 102.490,42 динара. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 33.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2921/20 од 27.11.2020. године, првим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке и одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име неисплаћених накнада за исхрану у току рада у периоду од 01.09.2015. године до 28.02.2018. године исплати износ од 310.721,00 динар и на име регреса за коришћење годишњег одмора износ од 102.490,42 динара, све са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, као неоснован. Другим ставом изреке, преиначено је решење садржано у ставу трећем

изреке првостепене пресуде и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 33.000,00 динара, са затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, као и захтев туженог за накнаду трошкова у поступку пред првостепеним судом. Трећим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 18.060,00 динара. Четвртим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, а и из разлога наведених у члану 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18), па је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код туженог на основу Анекса уговора о раду број 4 од 28.08.2015. године, који је закључио са туженим као правним следбеником туженог „Железнице Србије“ А.Д. Београд, чијом статусном променом је формиран тужени. Тужени је као послодавац следбеник преузео Колективни уговор послодавца претходника „Железнице Србије“ А.Д. Београд. У утуженом периоду, тужени послодавац запосленима није исплаћивао накнаду за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора изражену у новчаним износима, нити је у обрачуну зараде посебно исказивао износе исплаћене запосленима по овом основу. Висина утужених износа накнаде трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора утврђена је на основу оцене налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке, обрачуната у складу са чланом 171. Колективног уговора код послодавца („Службени гласник РС“ бр. 37/95 ... 7/00).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да тужени није исплатио тужиоцу трошкове за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора и применом правила из члана 118. Закона о раду, усвојио тужбени захтев.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом указује да је побијана одлука донета уз погрешну примену материјалног права.

Право запосленог на накнаду трошкова у вези са радом предвиђено је Законом о раду. Законом о изменама и допунама Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“, број 61/05), који се примењује од 01.01.2006. године, предвиђено је и право запосленог на накнаду трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора (члан 118. тачке 5. и 6) који морају бити исказани у обрачунској листи за све запослене. Анексом Колективног уговора туженог („Службени гласник Републике Србије“, број 4/06), одредбом члана 2. измењен је члан 57. Колективног уговора тако што је предвиђено да запослени има право на зараду која се састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, примања за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора. Одредбом члана 5. став 1. тог анекса измењен

је члан 61. Колективног уговора и одређена вредност радног сата за обрачун и исплату зараде. Одредбом члана 5. став 6. анекса Колективног уговора прописано је да је у вредност једног радног часа укључена и вредност трошкова исхране у току рада и вредност 1/12 накнаде регреса за годишњи одмор сведена на један час. Из оваквог одређења вредности радног часа не може се утврдити који износ представља накнаду трошкова исхране и регреса, јер исти нису исказани у номиналним износима.

Послодавцима је почев од 01.01.2006. године остављена могућност да својим актима утврде висину трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, као права по основу рада признатих законом. Висина ових накнада мора бити одређена линеарно за све запослене, ови трошкови морају бити исплаћени свим запосленима у истом износу без обзира на њихову стручну спрему, звање и радно место. У конкретном случају, тужени није доставио одлуку о висини ових накнада, па се основано може закључити да такву одлуку није ни донео, али то не искључује право тужиоца на исплату ових накнада. При том се не може прихватити да су тужиоцу ови трошкови исплаћени кроз висину цене рада, јер тужени није износе ових накнада номинално исказао у платној листи тужиоца, како је то предвиђено Законом о раду. Стога се може закључити да је тужени, у погледу исплате спорних накнада, законске одредбе примењивао на штету тужиоца. С обзиром да анекс колективног уговора не садржи конкретну регулативу која утврђује висину тих накнада, тужилац може потраживати накнаду у нето износима према параметрима из ранијег колективног уговора. Тужилац је у овом случају поставио тужбени захтев у висини износа накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, утврђених на основу налаза и мишљења вештака, применом тих параметара, због чега је такав тужбени захтев основан.

Сходно изложеном, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Полазећи од успеха у поступку по ревизији, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 102.321,15 динара, и то за састав ревизије од стране адвоката износ од 12.000,00 динара, на име судске таксе на ревизију износ од 36.128,46 динара и на име судске таксе на одлуку по ревизији износ од 54.192,69 динара, сагласно одредбама члана 153., 154. и 163. ЗПП, Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12...99/20) и Таксене тарифе из Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 28/94...95/18).

**Председник већа – судија  
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић